

ODZYSK SUROWCÓW I ENERGII Z ODPADÓW — MER 2

(Materials and Energy from Refuse)

W dniach 20—22 października 1981 r. w Antwerpii drugie międzynarodowe sympozjum na temat możliwości odzysku surowców (materiałów) i energii z odpadów komunalnych i pochodzenia przemysłowego.

Sympozja i kongresy poświęcone wyłącznie odzyskowi i zwracaniu do obiegu — jako surowców zastępczych — odpadów lub niektórych ich składników nie mają jeszcze (przynajmniej w Europie) zbyt długiej tradycji. Za pierwszą, większą konferencję na ten temat uznaje się powszechnie konferencję zorganizowaną w listopadzie 1975 r. w Montreux (Szwajcaria) p.t. Conversion of Refuse to Energy — CRE, użyci energetycznego wykorzystania odpadów.

Potem następowały kolejno:

- Materials and Energy from Refuse — MER 1, Antwerpia, październik 1976.,
- International Recycling Congress, Berlin, październik 1979 r.

Takie mnożenie międzynarodowych sympozjów i kongresów w okresie kilku zaledwie lat świadczyć może już to o mało znanej lecz coraz to bardziej specyficznej tematyce (nie mieszczącej się już w ramach ogólnych kongresów o unieszkodliwianiu odpadów), jak też o rosnących możliwościach i potrzebach przemysłu oraz wymagań ochrony środowiska.

Dlatego tuż po kongresie IRC Berlin'79 zaplanowano omawiane tu niżej sympozjum MER 2 — ponownie w Antwerpii w październiku 1981 r. i następny kongres IRC na kwiecień

1982 r. w Berlinie Zachodnim. Czy będą to spotkania, odbywające się w regularnych odstępach czasowych pokaże przyszłość.

W sympozjum MER 2 uczestniczyło nieco ponad 200 osób, co jak na międzynarodową imprezę nie jest liczbą zbyt okazałą. Znaczący był wszakże fakt, że jego uczestnicy rekrutowali się aż z 19 krajów. Z Polski uczestniczyły tylko trzy osoby.

W programie sympozjum znalazły się 72 referaty, w tym 5 z Polski. Aby usprawnić 3-dniowe obrady, na sesjach plenarnych zreferowano tylko 7 prac, pozostałe zaś przedstawiano na tzw. sesjach afiszowych (ang.: Poster Session); po każdej z nich odbywała się ukierunkowana dyskusja ogólna.

Tematykę sympozjum podzielono na następujące problemy (sekcje):

1. Rozdział odpadów stałych — 8 referatów
2. Recyrkulacja odpadów celulozowych — 1 referat
3. Odzysk odpadów do celów nawozowych — 4 referaty

4. Odzysk odpadów na potrzeby przemysłu budowlanego — 4 referaty

5. Odzysk metali z odpadów — 4 referaty

6. Uzyskiwanie paliwa z odpadów — 13 referatów

7. Uzyskiwanie gazu (biogazu) z odpadów — 4 referaty

8. Spalanie odpadów — 5 referatów

9. Piroliza i zgazowanie odpadów — 14 referatów

10. Aspekty ekonomiczne i zagadnienia ogólne — 8 referatów.

W tym miejscu wypada wymienić chociażby tytuły referatów plenarnych oraz tytuły referatów przygotowanych przez autorów z Polski.

Referaty plenarne:

Operacje jednostkowe w zastosowaniu do rozdziału odpadów stałych;

Podstawowe studia i modele matematyczne służące do klasyfikacji odpadów;

Rozwój procesów odzysku surowców z odpadów miejskich w Japonii;

Praktyczne wykorzystanie paliwa odzyskanego z odpadów (RDF); Trendy rozwojowe spalania odpadów i pozostałości;

Piroliza i zgazowanie;

Wykorzystanie gazów z wysypisk odpadów.

Wykorzystanie gazów z wysypisk odpadów.

1. J. Cebula, IMUZ Wrocław: Kryteria przydatności osadów ścieków miejskich do nawożenia pól (sekcja 3),

2. J. Wandrasz, Politechnika Śląska: Termodynamiczna analiza wytwarzania energii elektrycznej przez spalanie odpadów miejskich w piecu fluidyzacyjnym (sekcja 9),

3. J. Wandrasz i J. Zieliński, Politechnika Śląska: Badania nad rozkładem stref w procesie odgazowania odpadów w pionowym generatorze (sekcja 10),

4. E. Jurek i E.S. Kempa, Politechnika Wrocławska: Matematyczne modelowanie odzysku odpadów surowcowych (sekcja 10),

5. R. Szpadt, Politechnika Wrocławska: Skład, charakterystyka i sposoby unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych (sekcja 10).

Autor nie ma możliwości wyczerpującego omówienia wszystkich referatów, a nie chciałby faworyzować tylko niektórych z nich. Niech zatem Czytelnikowi wystarczy stwierdzenie, że większość z nich była rzeczywiście bardzo interesująca. Pewną miarą zainteresowania może być chyba pełna frekwencja uczestników sympozjum, zarówno na sali obrad plenar-

nych jak i na sesjach posterowych. Dyskusje były merytoryczne i owocne, nie licząc indywidualnych kontaktów także poza sesjami.

W kontekście przedstawionych materiałów uderzyć może — szczególnie Czytelnika polskiego — ogromna dysproporcja pomiędzy stanem techniki odzysku surowców odpadowych w świecie, a zbyt powolnym wdrażaniem odzysku w Polsce, gdzie można mówić zaledwie o początkach omawianych procesów i technologii. Największa rola przypaść powinna Urzędowi d.s. Gospodarki Materiałowej, który zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 marca 1982 r. powołany jest do spełniania roli stymulującej odzysk surowców i materiałów.

Należy żywić nadzieję, że poznane na sympozjum metody odzysku surowców i energii znajdą wreszcie i w naszym Kraju praktyczne zastosowanie. Nie będzie to zależało od „dobrej woli” decydenta, lecz będzie to twardą koniecznością poszukiwania tanich surowców zastępczych w odpadach i to w bliskiej już przyszłości.

Zbiór referatów z sympozjum zdeponowanych jest w Bibliotece Instytutu Inżynierii Ochrony Środowiska Politechniki Wrocławskiej, a także u P.T. Autorów z Politechniki Śląskiej w Gliwicach.

E.S. KEMPA